

El goll és una malaltia que afecta molt les comarques de muntanya

S'estudia la seva incidència a l'hospital de Puigcerdà

MANEL GUITARD/JOSEP BONET

■ **Puigcerdà/Perpinyà.**— L'Hospital de Puigcerdà va iniciar ahir un estudi sobre l'abast del goll a la comarca de la Cerdanya, per promoure una campanya de prevenció d'aquesta malaltia. L'estudi es realitzarà prop de 700 persones de la comarca de totes les edats. Segons

El Fons d'Investigacions Sanitàries de la Seguretat Social ha concedit una beca, de les més importants que s'atorguen a l'Estat Espanyol, a l'Hospital de Puigcerdà per a l'estudi de l'abast real del goll endèmic i la patologia associada a aquesta malaltia, després que el personal sanitari de Medicina Interna va constatar l'elevat nombre de pacients que la patien. "A partir de l'estudi establirem els consells que podem donar a la població per prevenir la malaltia", va explicar el director mèdic del centre hospitalari, Enric Subirats.

Els metges van adonar-se que entre les 12.000 consultes que van tenir lloc a l'hospital, un 48% dels pacients eren presentaven aquesta malaltia. L'estudi que estar realitzant el servei de medicina interna de l'hospital de Puigcerdà es basa sobre una mostra de 700 persones de totes les edats.

Una enquesta va ser realitzada l'any 85 a l'Estat francès sobre l'abast del goll en diferents col·legis de cada departament. L'enquesta evidenciava que Catalunya Nord era particularment afectada a les zones de Cerdanya i de l'Alt Vallespir. La malaltia és el resultat d'una manca d'iode en els diferents productes de consum com la carn, els llegums, la llet i l'aigua. La

carrència d'iode provoca als alumnes importants retards escolars, és per la qual cosa que es va efectuar aquesta enquesta en diferents col·legis ja que pels alumnes entre 11 i 15 anys és el millor període per a detectar i curar la malaltia. Segons Michèle Gobert, endocrinòloga, que ha participat a l'enquesta i autora d'una tesina de doctorat sobre el tema destaca que la manca d'iode es produeix sobretot en les zones de muntanya amb sòls poc mineralitzats, "el goll és el resultat d'una manca d'iode general en el sòl i l'aigua, per tant la malaltia afecta sobretot els qui més consumeixen els productes agràrics i ramaders de la zona concernida, això es constata sobretot en les famílies de pagesos". Els resultats de l'enquesta feta a Catalunya Nord són significatius de la diferència que hi ha d'una comarca a l'altra pel que fa a la incidència del goll. Al col·legi de la Guingueta (Bourg Madame) 15,4% dels alumnes enquestats presentaven símptoms del goll, a la plana la malaltia és molt menys desenvolupada, al col·legi de Canet 3,2% dels alumnes són afectats per la malaltia, a Perpinyà 3,2%. Quan més es puja en altitud, més té incidència el goll, Illa de tet presentava un índex de 5,5% d'alumnes afectats i Ceret 8,2%; el

els metges del centre, un 48 per cent dels pacients que acudeixen a la consulta del servei presenten aquesta afecció. Per altra banda una enquesta realitzada el 85 a l'Estat francès prop dels col·legis indica que Catalunya Nord és també molt afectada, sobretot pel que fa a les zones de muntanya com la Cerdanya i l'Alt Vallespir.

resultat més difícil d'interpretar va ser el del col·legi de Port Vendres que malgrat ser un poble costaner, 8,9% dels alumnes eren afectats per la malaltia.

El goll és un augment de les mides de la glàndula tiroide que pot provocar trastorns respiratoris per compressió o altres malalties de la tiroide. Aquesta és una glàndula que és a la part inferior del coll i que serveix per segregar unes hormones que s'encarreguen de regular el metabolisme dels teixits del cos. Així, quan es té el goll se segregen més hormones de les que pertoca (hipertiroide) i aquest fet pot incidir en el cor i en el sistema nerviós central, provocant nerviosisme, palpitations, una pèrdua important de pes, tremolors o altres símptomes. L'efecte pot ser també a la inversa i la segregació d'hormones pot ser insuficient (hipotiroide): aleshores s'alenteix el procés de metabolisme de les cèl·lules i els símptomes són debilitat, fatiga, pell seca, la cara i les extremitats s'inflen, l'organisme es fa més intolerant al fred.

El tractament que es dona actualment a la malaltia és la intervenció quirúrgica i la recepta de medicaments, però els especialistes insisteixen en la necessitat de la prevenció.